

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 322/2013
27.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Весне Поповић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву Општине Косјерић, коју заступа Општински јавни правобранилац Општине Косјерић, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда I-3 У 761/12 од 11.04.2013. године, у предмету понављања поступка, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.05.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА** пресуда Управног суда I-3 У 761/12 од 11.04.2013. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева, поднета против закључка Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије број 350-01-00730/11-07 од 29.11.2011. године, којим је одбачен предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије број 350-01-00760/08-07 од 28.12.2009. године, као поднет од стране неовлашћеног лица, а којим решењем је инвеститору, Фабрици ц. Т.ц. К., дозвољена употреба постројења за млевање угља и петролкокса у кругу фабрике на делу катастарске парцеле бр. ... КО Галовићи, Општина Косјерић.

У захтеву, који је поднет због повреде закона и повреде правила поступка које су од битног утицаја на решење управне ствари, подносилац истиче да Управни суд, доносећи побијану пресуду, није разматрао наводе тужбе, те да је погрешно закључио да у управној ствари тужилац није могао да има својство странке у смислу одредбе члана 129. Закона о општем управном поступку. Наводи да у управном поступку није поступао ради заштите јавног интереса, како је то погрешно закључио тужени орган, већ у функцији извршавања обавеза које има према Уставу Републике Србије, Закону о локалној самоуправи и Закону о заштити животне средине. Указује на то, да тужени орган и Управни суд нису дали квалитетну оцену повреде одредаба

Закона о процени утицаја на животну средину. Предлаже да суд захтев уважи и преиначи побијану пресуду тако што ће тужбу тужиоца да уважи и поништи оспорени закључак, или да уважи захтев, укине побијану пресуду и предмет врати Управном суду на поновни поступак.

Правни следбеник противне странке, Министарство грађевинарства и урбанизма Републике Србије, је доставило списе предмета, али не и одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је оспореним закључком одбачен предлог Општине Косјерић за понављање поступка окончаног решењем Министарства животне средине и просторног планирања од 28.12.2009. године, којим се инвеститору, Фабрици ц. Т.ц. ад К. из К., дозвољава употреба постројења за млевење угља и петрококса у кругу фабрике на делу катастарске парцеле ... КО Галовићи, Општина Косјерић, јер тужиоцу, као основној територијалној јединици у којој се остварује локална самоуправа и који, преко својих органа, самостално врши сва права и дужности из своје надлежности, нису повређена права или на закону заснован интерес, па у тој правној ствари није могао да има својство странке у смислу одредбе члана 129. Закона о општем управном поступку.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева којима се указује на то, да Управни суд није правилно ценио наводе тужбе, прихватајући разлоге образложења оспореног закључка, при чему није дао оцену навода тужбе којима су ти разлози детаљно оспорени. Тужилац, наиме, наводима тужбе детаљно образлаже свој правни интерес за учешће у поступку издавања употребне дозволе, те указује на одредбе Устава Републике Србије, Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник РС" 129/07), Закона о заштити животне средине ("Службени гласник РС" 135/04 и 36/09) и Закона о процени утицаја на животну средину ("Службени гласник РС" 135/04 и 36/09) које су, према наводима тужбе, грубо повређене доношењем оспореног закључка.

Како тужилац тужбом оспорава законитост побијаног закључка, а указује и на битне повреде правила поступка које су од утицаја на доношење одлуке, што Управни суд при доношењу побијане пресуде није посебно ценио, налазећи да су без утицаја на другачију оцену законитости оспореног закључка, Врховни касациони суд налази да је Управни суд, тиме што је пропустио да оцени наводе тужбе о правилној примени закона и повреди правила поступка, повредио права подносиоца захтева на правично суђење. Ово право је предвиђено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС" 98/06) и представља обавезу суда да образложи своју одлуку, јер странка има право да

буде упозната са ставовима суда на којима је та одлука заснована. То право странке је праћено дужношћу суда да изнесе разлоге своје одлуке, који чине гаранцију објективности суђења и спречавају могуће злоупотребе. Обавеза образложења судске одлуке односи се на кључне аргументе који морају бити прецизно и јасно наведени, с тим што суд мора брижљиво и пажљиво да размотри све доказе и, ценећи их појединачно и заједно, одлучи које ће и због чега чињенице сматрати утврђеним, а које и због чега неће. Испитујући у управном спору законитост оспореног управног акта у границама захтева из тужбе, суд не мора да прихвати разлоге тужиоца, али је дужан да их размотри и да се о њима изјасни, што Управни суд побијаном пресудом, с обзиром на изложено стање ствари, није учинио.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да су побијаном пресудом повређена правила поступка која су од утицаја на решење ствари, па је, на основу одредбе члана 55. став 2. и став 3. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде и предмет вратио Управном суду, који је дужан да расправи питања на која му је указано пресудом овог суда.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 27.05.2014. године, Узп 322/2013

Записничар,
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.